

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44288-05-24 ארנס ואח" נ' ויתקין פרי יזמות בע"מ ואח"

מספר בקשה: 19

לפני כבוד השופט יחזקאל אליהו

מבקשת: **ויתקין פרי יזמות בע"מ**

נגד

משיבים: **1. מרדכי ארנס
2. לינה שלל
3. למרה מושבי**

1

החלטה

2

3 לפניי בקשת הנתבעת (להלן: "**המבקשת**") לחיוב התובעים (להלן: "**המשיבים**") בהפקדת ערובה.

4 1. להלן עיקרי העובדות וטענות הצדדים הנדרשים לשם הכרעה בבקשה.

5

6 המשיבים הם אב ושתי בנותיו אשר רכשו בשנת 1993 את המקרקעין מושא התובענה, בנין ברח" הצפירה בבת ים. הנתבעת 1 היא חברה יזמית בתחום המקרקעין והיא רשומה כיום כבעלת הזכויות בנכס (להלן: "**הנכס**"). הנתבע 2 / פנחס בנימיני הוא גיסו של התובע 1 ודודן של התובעות 2-3 והוא מי שהעביר את הזכויות בנכס לנתבעת 1 לאחר שאלו הועברו לו על ידי התובעים.

10 לטענת המשיבים, עקב מצוקה כלכלית ובהעדר יכולת לקבל הלוואת משכנתא מהבנק לצורך כיסוי החובות, הם הסכימו עם הנתבע 2 כי תערך ביניהם עסקת מכר, לפיה המשיבים מעבירים את הזכויות בנכס לנתבע 2 ללא תמורה, כך שזה ייטול משכנתא עבורם, אשר תשמש לכיסוי החובות. לטענתם, לפי הסכמות הצדדים, המשיבים ימשיכו להחזיק בנכס, והוא יוותר באופן מהותי בבעלותם, כאשר הנתבע 2 יחזיק בזכויות בנאמנות רק על מנת ליטול משכנתא ולסייע להם בכיסוי החובות. על פי הטענה, בהתאם לסיכום זה, כאשר הנכס יימכר לצד ג' כספי התמורה יועברו לתובעים בניכוי הלוואת המשכנתא. כן נטען כי בהתאם לסיכום זה, בין השנים 2012-2015 נרשמו לטובת הנתבע 2 הערות אזהרה על זכויות המשיבים בנכס.

17

ת"א (תל אביב) 44288-05/24 *** ויתקין פרי יזמות בע"מ נ' מרדכי ארנס, לינה שלל, למרה מושבי

1 לטענת המשיבים, בשנת 2018 נקלע הנתבע 2 למצוקה כלכלית, והוא ביקש מהם למכור את הנכס
2 על מנת שניתן יהיה לכסות את ההלוואות אשר נטל לטובתם מהבנק ועל מנת שהבנק לא יפעל
3 למימוש המשכנתא. לטענת המשיבים, בעקבות כך הן פנו לנתבעת 1, כדי למכור לה את כלל הזכויות
4 תוך שהן מציגות לה את כל מסכת העובדות שנטענה לעיל. לטענתם, ביום 17.9.18 נחתם בין
5 הצדדים הסכם מכר, במסגרתו נמכרו המקרקעין בתמורה לסך 13,500,000 ₪, בהסכם מסגרת
6 שעתיד להשתנות בהתאם לזכויות הבניה אשר תקבל הנתבעת 1 בבקשתה להיתר בניה. כן נטען כי
7 הנתבעת 1 שילמה לנתבע 2 בהתאם להסכם המכר סך 6.6 מיליון ₪ להסרת החובות העיקולים
8 שרצו על הנכס. לטענת התובעים, לאחר החתימה על הסכם המכר הם נאלצו להעביר את הזכויות
9 בנכס על שם הנתבע 2 בלשכת רישום מקרקעין על מנת שניתן יהיה לקיים בעתיד את הסכם המכר.
10 לטענת התובעים הם המתונו להשלמת התמורה עד שתתקבל בקשת היתר הבניה. כן טענו כי במהלך
11 חודש אוקטובר 2023, לאחר שהוצא היתר הבניה פעלו הנתבעים להחלפת הנאמנים בהסכם המכר,
12 וביום 7.12.23 נחתם נספח להסכם המכר המאפשר לנאמנים החדשים להעביר לנתבעת 1 את מסמכי
13 העברת הזכויות בנכס מבלי שהנתבעת 1 תשלם את התמורה. כן על פי הטענה, במסגרת נספח זה
14 הסכים הנתבע 2 להפחית את סכום התמורה לסך 11.7 מיליון וכי הנתבע 2 יקבל ישירות לידיו סך
15 800 אלף ₪ עם רישום הזכויות על שם הנתבעת 1 וכי היתרה תועבר לנאמנות, עד לפינוי הנכס על
16 ידי התובעים ביום 29.2.24.

17 טענות התובעים ביחס לנתבעת 1 נוגעות בעיקר להפחתות בתמורת המכר שנעשו לאחר שנחתם
18 הסכם המכר, למועד קבלת זכויות הבניה בניגוד להתחייבויותיה בהסכם, להיקף זכויות הבניה
19 שהתקבלו בסופו של דבר בניגוד להתחייבות הנתבעת 1, כן נטען כי לא שולמה כל התמורה ומשכך
20 לא היה מקום להעביר את המסמכים לרישום הזכויות על שם הנתבעת 1. על פי הנטען הנתבעת 1
21 והנתבע 2 עשו יד אחת לפגוע בזכויות התובעים והשאירו אותם בסופו של דבר ללא הנכס וללא
22 קבלת התמורה בגינו.

23 באשר לנתבעת 1 טענו המבקשים בכתב תביעתם כי זו נהגה בחוסר תום לב לכל אורך הדרך, הן
24 בניהול המו"מ ובוודאי שלאחר כריתת החוזה וזאת בניגוד [לסעיף 12 לחוק החוזים \(חלק כללי\)](#),
25 [תשל"ג - 1973](#) (להלן: "[חוק החוזים](#)"), כן טענו כי "נצלה את מצוקתם ואת מצבם הכלכלי תוך ניצול
26 חוסר ניסיונם בתחום הבניה ויצרה חוזה בלתי סביר בעליל", היינו טענה לעושה לפי [סעיף 18 לחוק](#)
27 [החוזים](#).

28 כן טענו התובעים כלפי הנתבעת 1, לטעות והטעייה לפי [סעיפים 14 ו-15 לחוק החוזים](#), כשלעניין זה
29 הם טוענים: "ברור כי אילו ידעו התובעים את מלוא זכויות הבניה אותן עתידה הועדה המקומית
30 לאשר הרי שלא היו מסכימים לחוזה המכר, מה עוד שהנתבעת 1 ידעה טרם החתימה על חוזה
31 המכר את מצב הזכויות המדויק שכן לה הייתה האפשרות לבצע בדיקה מסודרת בוועדה המקומית
32 וחזקה היא שאף פעלה כך, כפי שהיה פועל כל קבלן/ יזם סביר טרם רכישת המקרקעין", לעניין
33 תמצית טענות התובעים בכתב תביעתם ראו סעיפים 120-123 לכתב התביעה.
34

35
36 אציין כי משהנתבע 2, לא הגיש כתב הגנה והבקשה דן הוגשה על ידי הנתבעת 1 בלבד, לא מצאתי
37 לפרט הטענות כנגד הנתבע 2 באריכות עם זאת יצוין כי פרט לטענות לשיתוף פעולה עם הנתבעת 1,

1 הטענה המרכזית של התובעים היא כי "הנתבע 2 החזיק בנכס במין סוג של נאמנות" עבורם, ו"כי
2 הם התכוונו ליצור יחסי נאמנות, אך מסיבה כלשהי כוונתם זו לא הובעה במפורש".

3 הסעדים להם עתרו התובעים בכתב תביעתם הינם כמפורט להלן:
4

5 2. הנתבעת 1 טענה כי בינה ובין התובעים אין כל יריבות וזאת משהסכם המכר נחתם עם
6 הנתבע 1, כאשר הזכויות הועברו מהתובעים אליו. משכך לטענתה, כל טענה של התובעים היא
7 ממילא כלפי הנתבע 2 ולא כלפיה. כן נטען כי אין כל עילת תביעה וכי כל הטענות ביחס לעושק,
8 קיפוח, מרמה וקנוניה נטענו ללא פירוט עובדתי או תימוכין. לטענת התובעת המו"מ לרכישת הנכס
9 החל עם התובעת 3 עד שהתברר כי התובעים מכרו את זכויותיהם לנתבע 2, אז נחתם הסכם עם
10 הנתבע 2 תוך שהתובעים חתמו על נספח בו אישרו את כל הוראות הסכם המכר, הסכימו
11 להתקשרות הנתבע 2 עם הנתבעת 1 ואישרו כי הנתבע 1 קיים את מלוא התחייבויותיו כלפיהם והוא
12 זכאי להירשם כבעלי הנכס. לטענת הנתבעת היא עתידה להרוס את הבניין ולבנות מבנה חדש תחתיו
13 ולשם כך התקשרה בהסכמים עם כלל נותני השירותים הנדרשים, אך במהלך חודש פברואר 2024
14 הודיע לה הנתבע 2 כי הוא מתכוון להפר את ההסכם היות ולא יעמוד בהתחייבויותיו לפינוי הנכס
15 וכי התובעים הודיעו כי אין בכוונתם להתפנות. לטענתה, משהוגשה תביעת פינוי במסגרתה עתרה
16 לצו עשה, ומשבית המשפט עמד על כך שיש לברר את התביעה בהקדם האפשרי, הגישו התובעים
17 את תביעתם כאן, בחוסר תום לב ועל מנת לעכב את תביעת הפינוי שהוגשה על ידה ביום 21.2.24
18 והמתבררת בבית משפט השלום בראש"צ ת.א 50685-02-24.

19
20 באשר לטענות כלפיה טענה הנתבעת 1 כי לא ניתן לטעון לעושק, מרמה, כפיה או הטעיה, כאשר אין
21 בדל של ראיה התומך בכך, והמסמכים מוכיחים ההיפך. באשר לתמורת המכר טענה כי הסכם המכר
22 עצמו קובע מנגנון לפי התמורה נתונה לעדכון, בין היתר בהתאם לזכויות הבניה שיתקבלו. עוד נטען
23 כי כלל השינויים והמסמכים שנחתמו לאחר החתימה על הסכם המכר נעשו באמצעות עורך הדין
24 אשר ייצג את התובעים והנתבע בהסכם המכר, וכי אלו לא יכולים לבוא בטענות כעת כלפי הנתבעת,
25 כאשר בזמן עת ובמועד החתימה על התוספות לא היתה להם כל טענה. יצוין כי הנתבעת אף הגישה
26 בקשה לסילוק על הסף אשר נדחתה בהחלטה מיום 13.11.24.

27
28 3. ביום 10.3.25 הוגשה הבקשה דנן לחיוב התובעים בהפקדת ערובה. הבקשה הוגשה לאחר
29 שביום 20.2.25 התקיים דיון קדם משפט, במסגרתו ניתנה החלטת המאפשרת לצדדים לפנים
30 משורת הדין להגיש בקשות בתוך 15 ימים, וזאת משהצדדים לא הגישו רשימת בקשות בטרם הדיון.

31 4. המבקשת טענה כי יש לחייב את התובעים בהפקדת ערובה להבטחת הוצאותיה. לטענת
32 הנתבעת התביעה הוגשה בחוסר תום לב על מנת להלך אימים על הנתבעת ולעכב את התביעה
33 לסילוק יד. המבקשת טענה כי התביעה מופרכת וחסרת בסיס עובדתי או משפטי, כאשר הטענות
34 בה נסתרות ממסמכים כתובים וכי העילה לביטול הסכם היא על יסוד טענות למרמה ועושק, טענות
35 אשר הנטל הרובץ על הטוען להן כבד במיוחד. באשר למצבם הכלכלי של התובעים נטען כי התובעים
36 טוענים בעצמם כי מצבם רעוע, אך מנגד נטען כי במסגרת תביעת הפינוי הודתה התובעת 2 כי מצבם
37 הכלכלי של התובעים שפיר, והם חיים חיי נוחות ופאר. כן נטען כי ישנו חשש כי התובעים יברחו

ת"א (תל אביב) 44288-05/24 *** ויתקין פרי יזמות בע"מ נ' מרדכי ארנס, לינה שלל, למרה מושבי

1 כספים ועל כך תעיד העובדה כי ניתן נגדם צו עיקול במסגרת תביעת הפינוי, לאחר שהובאו ראיות
2 המעידות על כך שהתובעים נוטלים הלוואות בשוק האפור.

3
4 תקנה 157(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, שכותרתה "ערובה לתשלום הוצאות" קובעת:
5 "(א) בית המשפט רשאי, אם נראה לו הדבר, לצוות על תובע לתת ערובה לתשלום הוצאותיו של
6 נתבע.

7 (ב) לא ניתנה הערובה בתוך המועד שהורה, יימחק כתב התביעה".

8
9 תקנה 157 (א) הנ"ל, אשר החליפה את תקנה 519(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984,
10 שנוסחה דומה, מקנה לבית המשפט שיקול דעת לחייב תובע בהפקדת ערובה לתשלום הוצאות
11 הנתבע. תכלית הוראה זו היא להבטיח תשלום הוצאותיו של הנתבע, בפרט כאשר בית המשפט סבור
12 כי מדובר בתביעת סרק או כי סיכויי ההליך קלושים (ראו: רע"א 1007/08 עזבון המנוח עלי ג' אליה
13 נ" מדינת ישראל, פסקה 5 [פורסם בנבו] (31.1.2010);

14
15 יצוין כי בשונה מהתקנות הקודמות, שלפיהן גררה אי הפקדת הערובה דחיית התובענה, נקבע
16 בתקנות החדשות כי תוצאת אי הפקדת הערובה היא מחיקת התביעה ולא דחייתה, ראו והשווה
17 תקנה 157 (ב) למול תקנה 519 (ב).

18
19 6. על פי הפסיקה שהתפתחה במרוצת השנים, אין להתנות את זכותו של תובע לפנות לבית
20 המשפט בבקשה למתן סעד בהפקדת ערובה כספית להבטחת הוצאות הנתבע, אלא בנסיבות חריגות.
21 זאת בשל הפגיעה האפשרית בזכות הגישה לערכאות, המחייבת את בית המשפט לנקוט מתינות
22 וזהירות בהפעלת שיקול הדעת המוקנה לו בהקשר זה (ראו: רע"א 197/15 עזבון המנוחה אבלין
23 מנסור ז"ל נ" חורי, פסקה 4 [פורסם בנבו] (21.4.2015);

24
25 7. תקנה 157(א) אינה קובעת מהם הקריטריונים להפעלת סמכותו של בית המשפט, ואולם
26 הפסיקה התוותה שיקולים שונים המנחים את בתי המשפט בבואם להורות על הפקדת ערובה
27 להוצאות הנתבע. ברע"א 2142/13 נעמאת נ" קרמין, פסקה 7 [פורסם בנבו] (13.11.2014) נקבע ע"י
28 כב" השופט נ" הנדל "הפסיקה התרכזה עד כה בארבעה שיקולים שיש לקחת בחשבון בבוא בית
29 המשפט לקבוע האם המקרה הקונקרטי שבפנינו מצדיק חיוב בהפקדת ערובה. נדמה כי ניתן
30 לחלק ארבעה שיקולים אלו לשני אשכולות. האחד, תושבות חוץ ואי ציון מען עדכני בכתב
31 התביעה. השני, סיכויי תביעה קלושים ומצב כלכלי ירוד של התובע".

32
33 עוד נקבע ע"י כב" השופט נ" הנדל בהמשך פסקה 7:

34 "סיכויי תביעה קלושים – במסגרת בקשה כאמור, נדרש בית המשפט לבחון על פניו את סיכויי
35 התביעה בשלב מקדמי זה של ההליך, ואינו נדרש לניתוח מעמיק שלהם. נפסק כי אף שיקול זה
36 אינו מצדיק לבדו חיוב בערובה, "אלא במקרים שניתן להגדירו כהליך סרק מובהק" (רע"א
37 6353/12 אברהם נ" יגרמן [פורסם בנבו] (16.1.2013) [להלן: פרשת יגרמן]; וראו גם: רע"א
38 5738/13 אבו סעלוק נ" שירותי בריאות כללית [פורסם בנבו] (14.11.2013))."

ת"א (תל אביב) 44288-05/24 *** ויתקין פרי יזמות בע"מ נ' מרדכי ארנס, לינה שלל, למרה מושבי

8. לאחר שקראתי את טענות הצדדים ושקלתי את כלל השיקולים הנדרשים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות, והכל כמפורט להלן.

9. ראשית, בענייניו אין רלוונטיות לקריטריונים הראשוניים שנקבעו בפסיקה, תושבות חוץ או אי ציון מען, שכן התובעים מתגוררים בישראל, בבניין מושא התובענה. בקשת הנתבעת נשענה בעיקר על טענות ביחס לסיכויי התביעה ובנוסף גם על טענות להברחת כספים.

10. עיון בבקשה מעלה כי פרשנות המבקשת את הפסיקה הנוגעת לחיוב בהפקדת ערובה מטעמים של סיכויי התביעה, מוטעית. כאמור לעיל, בהתאם לפסיקה בית המשפט אינו נדרש לניתוח מעמיק של סיכויי התביעה אלא לבחינה כללית של ענין זה, וממילא, המדובר בשיקול שאינו מצדיק לבדו חיוב בערובה אלא רק במקרים חריגים של תביעות סרק. המבקשת טענה בבקשתה כי

בכל הכבוד, אין כל ממש באמירה לפיה ההלכה הינה כי די בכך שסיכויי התביעה אינם ברורים וחד משמעיים. המבקשת מפנה בבקשה להחלטה בית המשפט העליון [ברע"א 2241/01 נינה הופ נ"י](#) **ידיעות תקשורת ואח"** (ניתן ביום 17.4.01, פורסם בנבו) (יצוין כי מראה המקום שצוין בבקשה הוא [רע"א 2241/01 נינה הופ נ"י ידיעות תקשורת ואח"](#) [פדאור (לא פורסם) 01 (6) 426], אלא שמחיפוש באתר נבו עולה כי ההחלטה דווקא פורסמה). מכל מקום, עיון בהחלטה מעלה כי זו כלל לא קובעת את שטענה המבקשת. החלטת בית המשפט העליון דוחה בקשת ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב לחייב בהפקדת ערובה תובעת המתגוררת ברמאללה תוך שהוא קובע כי **"בטענותיה של המבקשת אין ממש. בית המשפט המחוזי יישם אל נכון את השיקולים המקובלים עלינו על עובדותיה של הפרשה הנדונה. החשש כי בשל מקום מגוריה של המבקשת לא יעלה בידי המשיבים לגבות את הוצאותיהם, אם תידחה התביעה, הוא כבד משקל. חוששני שגם הקמתו "בקרוב" של מנגנון גביה הדדי, כטענת המבקשת, אינה בגדר הסביר. לכך יש להוסיף, לענין סיכוייה של התביעה, כי כאן יש לסמוך בעיקר על התרשמותה של הערכאה הדיונית."**

בית המשפט העליון לא קבע כי **"די בכך שהתביעה אינה מונחת על "גשר של ברזל"**, כדי לחייב בהפקדת ערובה והציטוט שמביאה המבקשת בעניין זה הוא מוטעה ומטעה. בית המשפט העליון בסעיף 3 להחלטתו עומד על שלושת הנימוקים שניתנו על ידי בית המשפט המחוזי בהחלטה מושא הערעור ובניהם, הנימוק לפיו **"תביעתה של המבקשת אינה "מונחת על "גשר של ברזל" וכי גם אם יוכחו הפרסומים שלגביהם היא טוענת שהם מהווים לשון הרע עדיין אין זה בטוח כי היא תזכה בתביעתה או בתשלום פיצויים בגין הוצאות לשון הרע בסכום שהיא תובעת אותו"**. המדובר בנימוק של בית המשפט המחוזי ובציטוט מתוך החלטתו של בית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון לא השתמש בהחלטתו בביטוי זה ולא קבע דבר בעניין זה. אלא אך קבע כי לענין סיכויי התביעה יש לסמוך בעיקר על התרשמותה של הערכאה הדיונית. להיפך, בית המשפט העליון פותח את החלטתו במילים אלו:

"כמו כן רשאי בית המשפט להביא בחשבון שיקוליו גם את סיכוייו של התובע להצליח בתביעתו, אלא שהדבר צריך להיעשות בזהירות מרבית, על מנת שלא יהיה בהחלטה משום חריצת דין בטרם עת. (ראו, בין היתר, בפסק דיני בת.ה. (ב"ש) 808/87 (ת.א. 240/85) אבוסעלוק סלימאן נ"י מכתשים מפעלים כימיים בע"מ (לא פורסם); רע"א 377/87 חליל ג'נחו ואח"י נ"י וויבהו א.ב.ה. - חברת מניות בפשיטת רגל הרשומה בגרמניה, פ"ד מ"א(4) 522; רע"א 544/89 אויקל תעשיות (1985) בע"מ נ"י נילי מפעלי מתכת בע"מ, פ"ד מ"ו(1) 647; רע"א 2808/00 שופר סל בע"מ נ"י אורי ניב ואח", פ"ד נ"ד(2) 845; י"י זוסמן סדרי הדין האזרחי (מהדורה שביעית - 1995) (899-901)." .

ת"א (תל אביב) 44288-05/24 *** ויתקין פרי יזמות בע"מ נ' מרדכי ארנס, לינה שלל, למרה מושבי

1 פסק הדין מדגיש למעשה את הזהירות שיש לנקוט כאשר מביאים בחשבון את סיכויי התביעה
2 לצורך הכרעה בבקשה להפקדת ערובה ועל פי ההלכה הפסוקה לא נדרש שסיכויי התביעה יהיו
3 ברורים וחד משמעיים כפי טענת המבקשת. עוד יודגש כי הנימוק העיקרי של בית המשפט העליון
4 בהחלטה הנ"ל נשען על מגוריה של התובעת בעיר רמאללה, וביחס לסיכויי התביעה אף נקבע כי יש
5 לסמוך על שיקולי הערכאה הדיונית.

6 11. בענייננו, בהתאם לזהירות הנדרשת בהפעלת שיקול זה, לא התרשמתי כי המדובר באחד
7 מן המקרים החריגים המצדיקים הפקדת ערובה, וודאי לא ניתן לקבוע בשלב זה כי המדובר בהליך
8 סרק כנדרש. כפי שאף קבעתי במסגרת ההכרעה בבקשה לסילוק על הסף, בין הצדדים מחלוקת
9 מהותית הנוגעת לעובדות ולפרשנות ההסכמים, מחלוקות אשר יש לברר לגופן. התביעה מצריכה
10 ברור ושמיעה אין מקום לקבוע בשלב זה כי המדובר בהליך סרק ו/או כי התביעה הוגשה בחוסר
11 תום לב תוך שימוש לרעה בהליכי משפט. לעניין זה יצוין כי יובהר כי אין באמור כדי להביע עמדה
12 לגופן של טענות מי מהצדדים והאמור הינו לצורך הכרעה בבקשה שבפניי, וכאשר כאמור לעיל,
13 בניגוד לטענת הנתבעת לא ניתן להסתפק בכך שסיכויי התביעה אינם ברורים וחד משמעיים.

14 12. באשר למצבם הכלכלי של המשיבים, אודה כי טענות המבקשת סותרות זו את זו ואין
15 ברורות לי. המבקשת טענה מחד כי המשיבים טוענים בעצמם כי מצבם הכלכלי רעוע, ומנגד טענה
16 כי טענותיהם נסתרו והוכח במסגרת החקירה בהליך תביעת הפינוי כי מצבם הכלכלי שפיר וכי
17 התובעות חיות חיי נוחות ופאר. היינו, הנתבעת לא יכולה להישען בבקשתה על טענה למצב כלכלי
18 רעוע מקום שהיא עצמה טוענת כי זה אינו המצב.
19 מכל מקום, טענה הנתבעת טענה נוספת בעניין זה והיא כי יש חשש ממשי כי בכוונת התובעים
20 להבריח כספים, ועל כך מעיד צו העיקול אשר ניתן במסגרת ההליך לסילוק יד, לאחר שהובאו ראיות
21 המעידות שהתובעים נוטלים הלוואות בשוק האפור ומסובכים עם עבריינים. בכל הכבוד, ובניגוד
22 לטענת הנתבעת, העובדה כי ניתן צו עיקול בתביעת הפינוי אינה מלמדת על חשש להברחת כספים.
23 התנאים נדרשים למצב עיקול, עילת תביעה לכאורה ומאזן הנוחות, אינם התנאים הנדרשים לשם
24 חיוב יחיד בהפקדת ערובה, ונטל ההוכחה במקרה זה הוא כבד בהרבה וזאת נוכח משמעות החיוב
25 בערובה וחשש מספני חסימת בעל דין מפנייה לערכאות. הנתבעת לא טענה כל טענה קונקרטית
26 המלמדת על הברחת כספים, ולא צרפה כל ראיה המלמדת כך, וברי כי צרוף ההחלטה למתן צו
27 עיקול אינה מוכיחה דבר בעניין זה, ובמיוחד שאין בה כל התייחסות לעניין הברחת הכספים
28 הנטענת.

29 ומשכך אף שיקול זה אין בו כדי להביא לתוצאה ולפיה יש לחייב את התובעים בהפקדת ערובה.

30
31 יצוין, כי לא מצאתי כי יש מקום לדון באריכות ולהכריע בטענות הצדדים ביחס לשאלה האם יש
32 בצו העיקול אשר ניתן כנגד הנתבע 2 על כספי התמורה כדי להבטיח את הוצאות הנתבעת, שכן
33 וכאמור לעיל לא מצאתי כי המבקשת עמדה בנטל להוכיח את התנאים לחיוב יחיד בהפקדת ערובה.

34
35 13. נוכח כל האמור לעיל, הבקשה לחיוב התובעים בערובה נדחת.

36 14. משנדחתה הבקשה תישא המבקשת בהוצאות המשיבים בסך שך 2,000 ₪.

ת"א (תל אביב) 44288-05/24 *** ויתקין פרי יזמות בע"מ נ' מרדכי ארנס, לינה שלל, למרה מושבי

1 ההוצאות ישולמו תוך 30 יום וככל שלא ישולמו במועד שנקבע הם יישאו הפרשי ריבית והצמדה
2 מהמועד שנועד לתשלום ועד לתשלום בפועל.

3

4

5

ניתנה היום, ו' אייר תשפ"ה, 04 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

6

7 יחזקאל אליהו

8

9

10